

پیشکش به ژاله اصفهانی،
بانوی بزرگ شعر ایران

سرود مهر

چکاوک کوچانده شده؛

ژاله سبز؛

مستانه ی شست ساله

" سایه ی سال ها " .

سراینده چگامه های دلتنگی زمین

تو،

نغمه های دلباختگان را

در نغمه سراهای نیاکانت

سمرقند و بخارا؛

و سرودِ مهرِ مادر را

گام به گام

در بدخشان

زرفشان و اران

کاشتی.

آنگاه،

زاری زاینده رود را

در کاخ سُرخ

بر پرده کشیدی

و شورانگیزترین سروده های،

میهنِ بازهم مانده برنج را

سرودی

پیشاهنگ؛

و برپا کردی

پُل واژه های شناور را

در خوان هشتم

بی درنگ.

تو، با آوازِ پرندگانِ مهاجر

در جهان

گسترده شده ای

تو، دُختِ سپاهان

سایه بانِ سبز

بانوی بزرگِ شعرِ ایران شده ای.

علی آیینہ

پنجم نوامبر 2000

مالمو سوئد